

## *Mint a korcsolyázó*

*A hajnal hatalmas kancsókból  
ködöt locsolt szét. Vastag felhő dereng,  
sárga, semmi fény. A házfalakon  
a tegnapi választás nedves plakátjai.*

*Kisimított arcok, programozott gyűlölet.  
Barnuló juharfák az út mentén  
az autók morajában, táskásan  
függ róluk a köd. Versekét már régóta*

*a tudósok írnak. Megfigyelik két  
neuroncsillag ütközését, megméri  
a gravitáció hullámait. De ki hallja  
az íztelen, vad röhögést?*

*A szétrebbant idő mélyén  
sötétiülő iszonyat forog.  
Mint a korcsolyázó, mikor  
lehunyja szemét és behúzza karjait.*

## *Angyal szeme sem*

Csehov után

*Még nem pihenünk.  
Minden földi rossz ragyog,  
angyal szeme sem fényesebb az égen.  
Telve a föld szenvedéssel.  
Még nem pihenünk.  
Körben forog minden,  
és nehéz egyedüliségünket  
odatartani, mint egy arcot  
a lélegzetnyi suhanásnak.*